

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 04/56374 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 8 maart 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 november 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

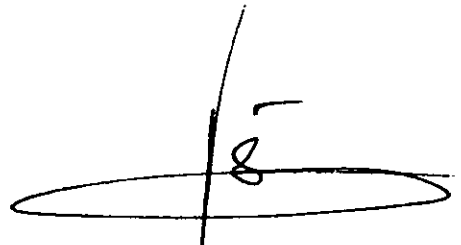
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juni 2007

391

Verzonden: **13 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer
nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 04/56374 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Iraanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9910.13.2021,
eiser,
gemachtigde: mr. A. Portier, advocaat te Arnhem;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,
voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. S. Raterink, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 14 oktober 1999 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 26 oktober 2000 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Daartegen is bezwaar gemaakt. Bij besluit van 22 maart 2002 is het bezwaar ongegrond verklaard. Op 18 april 2002 is beroep ingesteld bij deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam. Dit beroep is geregistreerd onder nummer Awb 02/29903. Bij uitspraak van 4 april 2003 is het beroep ongegrond verklaard.

Op 17 september 2003 heeft eiser een (herhaalde) aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend.

Bij besluit van 17 november 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 17 december 2004 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 11 februari 2005. Op 14 april 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 8 mei 2006 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Bij besluit van 22 mei 2006 heeft deze rechtbank op grond van artikel 8:68 Awb het onderzoek heropend.

Zaaknummer: Awb 04 / 56374 BEPTDN BE

blad 2

Bij brief van 22 mei 2006 zijn de onderliggende stukken van het ambtsbericht van 14 mei 2004 (kenmerk DPV/AM-U04012.0091) van de Minister van Buitenlandse Zaken opgevraagd. Namens de Minister is bij aangerekend en vertrouwelijk schrijven van 1 juni 2006 aan dit verzoek voldaan. Daarbij is door de Minister onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 8:29, eerste lid, Awb, medegedeeld dat van bepaalde passages in deze stukken uitsluitend de rechtbank kennis zal mogen nemen.

Bij uitspraak van 5 september 2006 heeft een andere enkelvoudige kamer van deze rechtbank beslist dat beperking van de kennisneming van de onderliggende stukken van het ambtsbericht beperkt gerechtvaardigd is en heeft de zaak terugverwezen naar de kamer van de rechtbank die over het beroep in de asielprocedure beslist.

Bij brief van 2 oktober 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht de ongemaskeerde eerste en vijfde bladzijde van het onderzoeksverslag van 3 mei 2004 te retourneren. Bij brief van 17 oktober 2006 heeft de rechtbank aan dit verzoek voldaan.

Bij brief van 25 oktober 2006 heeft verweerder toestemming verleend conform artikel 8:29, vijfde lid, Awb, dat de rechtbank mede op grondslag van de onderliggende stukken van het ambtsbericht ten aanzien waarvan beperking van de kennisneming gerechtvaardigd is, uitspraak doet. Bij brief van 1 december 2006 heeft eiser medegedeeld vorenbedoelde toestemming niet te verlenen. De rechtbank heeft bij brief van 5 december 2006 de onderliggende stukken van het ambtsbericht aan de Minister van Buitenlandse Zaken geretourneerd.

Beide partijen hebben aan deze rechtbank toestemming verleend om op grond van artikel 8:57 Awb zonder nadere behandeling ter zitting uitspraak te doen.

2. Standpunten

Eiser heeft aan zijn herhaalde aanvraag de navolgende stukken ten grondslag gelegd:

- een dagvaarding afgegeven door de Islamitische Revolutionaire Rechtbank van
- 18 maart 2003;
- een verklaring afgegeven door de Organisatie van Zoroastrianen van 10 mei 2003
- een kopie van het identiteitsboekje, overgelegd tijdens het aanvullend gehoor.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en daartoe het navolgende overwogen.

De documenten die eiser bij zijn herhaalde aanvraag heeft ingebracht, kunnen niet aangemerkt worden als nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Blijkens het individueel ambtsbericht van het ministerie van Buitenlandse Zaken zijn de documenten vals bevonden. Er zijn geen concrete redenen aangevoerd op grond waarvan getwijfeld zou moeten worden aan de conclusie van het individueel ambtsbericht. De enkele verwijzing naar een artikel van G.W.M. Salet over authenticiteitsonderzoeken van Iraanse documenten maakt dit niet anders.

Eiser stelt zich in beroep op het standpunt dat hij zich niet kan voorstellen dat de verklaring van zijn Organisatie van Zoroastrianen vals zou zijn. Verweerder had het document aan eiser terug kunnen geven en/of aan de Nederlandse Tak van de Organisatie van Zoroastrianen kunnen afgeven met de vraag of zij iets over de echtheid van dat document zouden kunnen zeggen. Niet valt in te zien waarom aan eiser wordt tegengeworpen dat hij valse documenten zou hebben overgelegd, want hij heeft ze niet vervalst noch laten vervalsen.

Eiser heeft een originele dagvaarding overgelegd en nu de Minister van Buitenlandse Zaken

Zaaknummer: Awb 04 / 56374 BEPTDN BE

blad 3

in onderzoeken naar dergelijke documenten blijkbaar fouten heeft gemaakt, zoals volgt uit het artikel van Geer Salet, is daarmee voldoende concreet aangegeven dat getwijfeld moet worden aan de conclusie van het individueel ambtsbericht. Nu het document niet aan eiser is teruggegeven is eiser niet in de gelegenheid gesteld om een tegenonderzoek naar dat document te laten verrichten.

Ondanks de overlegging van het individueel ambtsbericht kan eiser, dankzij de korte inhoud daarvan, op geen enkele wijze zelf controleren waarom de Minister van Buitenlandse Zaken tot de conclusie kwam dat de twee documenten vals zouden zijn.

Eiser heeft inmiddels inzage gekregen in de geanonimiseerde onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht en is tegen dat anonimiseren van elementaire delen daarvan een WOB-procedure gestart. Verweerder had alvorens het besluit te nemen de uitkomst van die procedure moeten afwachten. Eiser wilde eventueel een contra-expertise naar de authenticiteit van de dagvaarding laten uitvoeren. Het besluit is daarom onzorgvuldig voorbereid en kan niet steunen op een draagkrachtige motivering.

Met betrekking tot derde document dat aan de herhaalde aanvraag ten grondslag is gelegd, de kopie van het identiteitsboekje van eiser, wordt door verweerder in het verweerschrift aanvullend opgemerkt dat het een kopie betreft, zodat het identiteitsboekje evenmin aangemerkt kan worden als een nieuw feit of omstandigheid als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Het individueel ambtsbericht is tot stand gekomen onder verantwoordelijkheid van de Minister van Buitenlandse Zaken. Verweerder heeft geen bezwaar tegen kennisneming van de onderliggende stukken van voornoemd ambtsbericht door de rechtbank. Verweerder is van mening dat het feit dat documenten niet aan eiser teruggegeven zijn niet de conclusie rechtvaardigt dat het besluit in rechte geen stand kan houden. In de zienswijze noch anderszins heeft eiser voor bekendmaking van het bestreden besluit verzocht om toezending van de documenten omdat hij voornemens was om een contra-expertise te verrichten. Derhalve bestond geen aanleiding de besluitvorming op te schorten.

3. Overwegingen

De aanvraag van 17 september 2003 dient aangemerkt te worden als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid Awb.

Ingevolge artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend.

Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld. De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) heeft bij uitspraak van 4 april 2003 (JV 2003/219) overwogen dat artikel 4:6 Awb invulling geeft aan het algemene rechtsbeginsel dat niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). Dit beginsel geldt ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen kan een zelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak *tegen Nederland*, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Het door eiser ingestelde beroep kan, ingevolge bedoelde uitspraken, dan ook slechts leiden

Zaaknummer: Awb 04 / 56374 BEPTDN BE

blad 4

tot de beoordeling of zich na het eerdere in rechte onaantastbare besluit van 22 maart 2002 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging nopen, en, indien nieuwe feiten en omstandigheden ontbreken, tot de beoordeling of sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan de noodzaak bestaat voornoemde procedureregels niet tegen te werpen.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten, blijkens meergenoemde uitspraak, worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Eiser heeft bij de herhaalde aanvraag een dagvaarding voor onderzoek van de Islamitische Revolutionaire rechtbank d.d. 18 maart 2003, en een verklaring van de Zoroastrianen van 10 mei 2003, overgelegd om aan te tonen dat hij in de negatieve belangstelling staat van de Iraanse autoriteiten.

De rechtbank oordeelt als volgt.

Hoewel de bij de herhaalde aanvraag overgelegde documenten dateren van na de beslissing op de eerste aanvraag, zijnde 22 maart 2002, kunnen deze niet worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden.

Daartoe acht de rechtbank van belang dat, naar aanleiding van onderzoek door de Minister van Buitenlandse Zaken vastgelegd in het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004, deze documenten vals zijn bevonden.

Uit jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) blijkt dat een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies. Verweerder mag bij zijn besluitvorming van de juistheid van het bericht uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Met verweerder oordeelt de rechtbank dat eiser geen concrete punten heeft aangevoerd op grond waarvan aan de juistheid van het ambtsbericht dient te worden getwijfeld. Een enkele verwijzing naar een artikel van Geer Salet met betrekking tot een algemeen onderzoek naar Iraanse documenten acht de rechtbank niet voldoende.

Voor zover eiser stelt dat de overgelegde documenten niet zijn geretourneerd zodat geen tegenonderzoek gedaan kon worden overweegt de rechtbank al volgt. Tijdens de behandeling ter zitting van 8 mei 2006 is door eiser verklaard en door verweerder bevestigd dat eerst op 25 februari 2005 het verzoek om teruggave van de documenten is gedaan. Dit verzoek heeft derhalve niet aan verweerders besluitvorming in de weg kunnen staan nu het thans bestreden besluit dateert van 17 november 2004. Daarnaast is het aan eiser om de authenticiteit aan te tonen. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat eiser geen concrete aanknopingspunten heeft aangedragen waarom de documenten niet vals zouden zijn.

Overigens heeft de rechtbank de onderliggende stukken van het ambtsbericht opgevraagd teneinde te kunnen zien hoe de Minister van Buitenlandse Zaken tot zijn conclusie heeft kunnen komen. Nu eiser geen toestemming heeft verleend om deze bij de beoordeling te betrekken heeft de rechtbank deze stukken buiten beschouwing gelaten.

Zaaknummer: Awb 04 / 56374 BEPTDN BE

blad 5

Met betrekking tot het document van de Organisatie van Zoroastrianen merkt de rechtbank -wellicht ten overvloede- nog op dat eiser eerst bij de herhaalde aanvraag heeft verklaard dat hij al ongeveer 8 jaar lid is van de gemeenschap van Zoroastrianen en over deze bekering niets heeft verklaard tijdens de eerste asielpprocedure. Aangezien eiser hierover niet eerder heeft verklaard en daarover wel eerder kon verklaren is ook gelet hierop geen sprake van een novum in de zin van artikel 4:6 Awb.

Het derde document dat aan de herhaalde aanvraag ten grondslag is gelegd, de tijdens het nader gehoor van 31 oktober 2003 overgelegde kopie van een identiteitsboekje, kan evenmin als novum worden aangemerkt. De rechtbank acht van belang dat het een kopie betreft en derhalve niet de authenticiteit kan worden vastgesteld. Dat verweerder eerst in het verweerschrift een oordeel geeft over dit document leidt niet tot vernietiging van het bestreden besluit, nu dit document niet tot een andere beslissing kan leiden. Het voor het overige nog aangevoerde behoeft derhalve geen bespreking meer.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Bestissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.A.J. Lemain en in tegenwoordigheid van J.J.W. Klein Ligtenberg-Steffens als griffier in het openbaar uitgesproken op

8 MRT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

8 MRT 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
 liane van etten
 azzia huber
 cheryl lucassen
 astrid portier
 jan helm van rijswijk
 mieke van willigen
 advokaten en procureurs

irazo dorkzen
 jase praze blinkhorst
 luana pemico
 onno-marie wittaveen
 administratie

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C 2036 - 5 APR 2007	
ZAAKNR. 2007 02452	
AAN: V1	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak

Raad van State

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 - 365 1380

Arnhem: 5 april 2007

APPÊLSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 04/56374

Naam:	de heer
Geboren op:	
Land van herkomst:	Iran
IND-nummer:	9910.13.2021

Geeft te kennen:

De heer , geboren op , van Iraanse nationaliteit, woonachtig aan de , ten deze woonplaats kiezend te 6821 CP Arnhem aan de Sloetstraat 69, bij het kantoor van mr A. Portier, zijnde het Advokatenkollektief Sloetstraat, en die uitdrukkelijk door appellant is gemachtigd en als zijn gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging; dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, (productie 1), gedateerd 8 maart 2007 waarvan een afschrift werd verzonden op dezelfde dag, waarbij;

Het beroep ongegrond wordt verklaard.

Ondergetekende, mevrouw mr A. Portier, is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

Het appèlschrift rust op de navolgende grieven:

Grief 1:

De rechtbank oordeelde in de 4e alinea op pagina 4 van de uitspraak onder andere dat:

De rechtbank van belang acht dat, naar aanleiding van onderzoek door de Minister van Buitenlandse Zaken vastgelegd in het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004, deze documenten (die als nova bij de herhaalde asielaanvraag werden ingebracht) vals zijn bevonden.

En de rechtbank vervolgt met:

Verweerder mag bij zijn besluitvorming van de juistheid van het bericht uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Eiser heeft geen concrete aanknopingspunten aangevoerd op grond waarvan aan de juistheid van het ambtsbericht dient te worden getwijfeld. Een enkele verwijzing naar een artikel van Geer Salet met betrekking tot een algemeen onderzoek naar Iraanse documenten acht de rechtbank niet voldoende.

Appellant kan zich met bovenstaand oordeel van de rechtbank niet verenigen.

De rechtbank heeft zelf bij uitspraak d.d. 19 mei 2006 na de behandeling van het beroepschrift ter zitting op 8 mei 2006 besloten dat het onderzoek heropend diende te worden, teneinde de onderliggende stukken van het ambtsbericht bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken op te vragen. Dat betekent dat (ook) de rechtbank, enkel op basis van de geanonimiseerde onderliggende stukken van het ambtsbericht, niet kon begrijpen op grond van welke argumenten in dat ambtsbericht werd geconcludeerd dat de overgelegde documenten vals of vervalst waren. Ook de rechtbank twijfelde klaarblijkelijk aan de juistheid of volledigheid van dat ambtsbericht, anders valt namelijk niet in te zien waarom de rechtbank na de zitting alsnog die onderliggende stukken bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken opvroeg.

Overigens heeft appellant niet enkel twijfel aan de juistheid en of volledigheid van dat ambtsbericht naar voren gebracht, maar ook twijfel met betrekking tot de zorgvuldigheid van de totstandkoming van dat individueel ambtsbericht. In casu werd namelijk een dagvaarding afgegeven door de Islamitische Revolutionaire Rechtbank d.d. 18 maart 2003 vals of vervalst verklaard. Appellant heeft verwezen naar de zaak waarbij 2 oproepen van diezelfde

rechterlijke instantie in Iran eveneens door Buitenlandse Zaken vals of vervalst werden verklaard, en op basis daarvan de IND na het doen van de zogenoemde REK-check een negatief besluit op haar asielverzoek nam. Na het gevocrd hebben van een procedure op grond van de Wet openbaarheid van bestuur werd duidelijk dat de vertrouwenspersoon van de Nederlandse ambassade te Teheran navraag omtrent haar 2 oproepen had gedaan bij de Islamitische Revolutionaire Rechterbank, die uiteraard stelden dat die oproepen niet authentiek waren en dat zij mevrouw niet kenden. Pas nadat gemachtigde de IND ervan kon overtuigen dat de Iraanse autoriteiten mevrouw Mohebali hoogstwaarschijnlijk wel vervolgden, omdat de Nederlandse autoriteiten noch de vertrouwenspersoon ooit haar naam hadden genoemd en de Iraanse autoriteiten stelden haar niet te vervolgen, werd zij als vluchteling erkend.

Appellant heeft aldus wel degelijk concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en of zorgvuldigheid van de toestandskomingsprocedure van dat individueel ambtsbericht aangevoerd.

Grief 2:

De rechtbank oordeelde voorts in de 5e alinea op pagina 4 van die uitspraak dat:

Voor zover eiser stelt dat de overgelegde documenten niet zijn geretourneerd zodat geen tegenonderzoek kon worden gedaan overweegt de rechtbank als volgt. Eerst op 25 februari 2005 is het verzoek om teruggave van de documenten gedaan en dit verzoek heeft derhalve niet aan verweerdere besluitvorming in de weg kunnen slaan nu het thans bestreden besluit dateert van 17 november 2004. Daarnaast is het aan eiser om de authenticiteit aan te tonen.

De rechtbank heeft het vorenstaande in alle redelijkheid niet kunnen overwegen, omdat appellant enkel de authenticiteit zou kunnen aantonen door middel van het uit laten voeren van een contra-expertise. Maar zoals appellant eerder heeft uitgelegd kunnen er 2 hoofdredenen zijn waarom document vervalst wordt verklaard. De eerste is vanwege technische redenen, waarbij er technische gebreken aan een document zijn geconstateerd, zoals bijvoorbeeld het niet goed doorlopen van een stempel of het overschrijven van een datum. De tweede is dat het document niet zou zijn opgesteld zoals in het land van herkomst gebruikelijk is, omdat bijvoorbeeld een andere instantie bevoegd is om een dergelijk document te ondertekenen of omdat er andere standaarddocumenten zouden worden gebruikt.

Voor het laten uitvoeren van een contra-expertise is het van belang waarom het document vervalst is verklaard. Dient er een technisch tegenonderzoek te worden gedaan of dient er in casu een tegenonderzoek door een Iraanse rechtsgeleerde te worden uitgevoerd of allebei? Appellant poogde door middel van het opvragen van de onderliggende stukken van het ambtsbericht hierover meer duidelijkheid te krijgen, omdat indien eenmaal verweerder heeft geconcludeerd dat documenten vals of vervalst zouden zijn, die documenten niet zo maar aan appellant of zijn gemachtigde worden geretourneerd.

Overigens kon de rechtbank geen belang hechten aan het feit dat het terugnameverzoek na het bestreden besluit was gedateerd om meerdere redenen. Allereerst niet omdat ten tijde van de zitting van de rechtbank verweerder nog niet op dat verzoek had gereageerd en ook overigens nu nog steeds niet daarop heeft gereageerd. En ten tweede niet omdat verweerder zelf doorgaans uit eigen initiatief eerst een deskundigenbericht (welk deskundigenbericht dan ook) naar de gemachtigde van een asielzoeker stuurt en vraagt of wellicht een contra-expertise wordt aangevraagd en zo ja om dat met stukken aan te tonen en dat alsdan de beslistermijn kan worden opgeschort. Deze procedure heeft verweerder ten onrechte niet gevolgd en verweerder heeft tot op heden evenmin gereageerd op het verzoek om teruggave van die documenten.

De rechtbank had dan ook dienen te concluderen dat verweerder appellant niet in de gelegenheid heeft gesteld om een contra-expertise te laten uitvoeren, zodat appellant niet heeft aan kunnen tonen dat zijn documenten authentiek zijn, hetgeen te wijten is aan verweerder.

Grief 3:

Afsluitend overwoog de rechtbank in de 5e alinea op pagina 4 van de uitspraak dat:

Overigens heeft de rechtbank de onderliggende stukken van het ambtsbericht opgevraagd teneinde te kunnen zien hoe de Minister van Buitenlandse Zaken tot zijn conclusie heeft kunnen komen. Nu eiser geen toestemming heeft verleend om deze bij de beoordeling te betrekken heeft de rechtbank deze stukken buiten beschouwing gelaten.

De rechtbank diende daarentegen gevolgen te verbinden aan het gegeven dat de Minister van Buitenlandse Zaken, ondanks de uitspraak van de rechtbank Almelo van 5 september 2006, waarbij werd bepaald dat de beperking van de kennisgeving van de aangeduide passages in de onderliggende stukken van het ambtsbericht beperkt gerechtvaardigd is, weigerachtig bleef bepaalde informatie aan partijen kenbaar te maken.

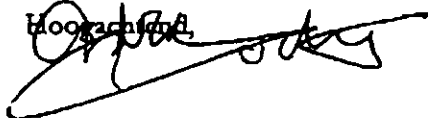
Nu verweerder de bestreden beslissing heeft gebaseerd op een individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken, die geen gehoor geeft aan een rechterlijke uitspraak, had verweerder dat besluit in dienen te trekken. Maar nu verweerder zulks niet deed, diende de rechtbank Almelo het beroep gegrond te verklaren, want zoals gemachtigde in haar brief d.d. 1 december 2006 al aangaf is er geen ander middel meer voor appellant om inzage in stukken waarop hij recht heeft en die noodzakelijk zijn voor zijn verdediging in zijn asielprocedure. Appellant verwijst ter onderbouwing van dit standpunt naar een uitspraak van de rechtbank Haarlem, d.d. 10 januari 2007, nrs. AWB 05/34734, 05/34737 VRWET, LJN AZ7366, gepubliceerd in Jurisprudentie Vreemdelingenrecht, Aflevering 4, 15 maart 2007, nr. 113, p.467 e.v..

De rechtbank heeft in casu een bevreemdende conclusie getrokken uit het onthouden van de toestemming om de overige onderliggende stukken door de rechtbank te laten inzien. Want indien appellant ondanks die uitspraak van de rechtbank Almelo d.d. 5 september 2006 niet die onderliggende stukken alsnog mag inzien, dan heeft de procedure ingevolge artikel 8:29 Awb geen enkel nut.

De rechtsvraag die beantwoording behoeft is of verweerder afgestraft dient te worden voor het feit dat zij gebruik wenst te maken van een individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken, indien die laatste instantie ondanks een rechterlijke uitspraak weigerachtig blijft partijen kennis te laten nemen van bepaalde gedeelten van onderliggende stukken van dat ambtsbericht.

PETITUM: Redenen waarom appellant u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank te Almelo van 8 maart 2007 te vernietigen.

Hoogachtend,

Mr A. Portier Advocaat.

Bijlage: 1